Книга пророка Єремії 18

Невдала глиняна посудина 1-17; поновна змова проти Єремії 18-23

1 Слово, що надійшло до Єремії від Господа:

2 "Устань та й іди в хату до ганчаря: там я дам тобі почути мої слова."

3 І пішов я у хату до ганчаря, і застав його при праці на кружалі.

4 І як посудина, що її він ліпив із глини, не виходила, як то трапляється з глиною в руці ганчаря, то він робив з неї знов іншу посудину, яка йому була довподоби.

5 Тоді надійшло до мене таке слово Господнє:

6 «Чи я ж не можу вчинити з вами, доме Ізраїлів, так, як оцей ганчар? - слово Господнє. Ось те, що глина в руці ганчаря, те й ви в руці у мене, доме Ізраїля.

7 Часом постановлю я викорінити, знищити й вигубити якийсь народ або якесь царство.

8 Як же той народ, проти якого я говорив, відвернеться від свого ледарства, то я відвертаю те лихо, яке задумав йому заподіяти.

9 Часом же я постановлю збудувати й насадити якийсь народ або якесь царство,

10 а вони ж запопадуться коїти зло перед очима в мене й не слухають голосу мого; тож тоді я й скасую те добро, яке вирішив був йому сподіяти.

11 Оце ж скажи мужам юдейським і мешканцям єрусалимським: Так говорить Господь: Ось я готую на вас лихо й замислюю проти вас задуми. Тож наверніться кожен від своєї злої дороги, вчиніть добрими ваші путі й ваші вчинки.

12 Вони ж кажуть: Шкода й говорити! Ми таки ходитимемо своїм робом і кожен з нас чинитиме за впертістю свого лихого серця.

13 Тим же то так говорить Господь: Спитайте між народами, чи хто чував колинебудь таке? Жахливу мерзоту діва Ізраїлева вчинила.

14 Чи покидає сніг високу ливанську скелю? Чи висихають води по горах, які течуть холодні?

15 Мій же народ мене забув! Кадить марноті! Спотикнулись на своїх дорогах, на путях древніх, щоб блукати жахливими стежками, бездоріжжям,

16 щоб зробити свою землю запустінням, сміховищем відвічним. Кожен, хто переходитиме нею, жахнеться й похитає головою.

17 Неначе східній вітер, я розвію їх перед їхніми ворогами. Плечима, не обличчям, до них обернуся за лихої для них години.»

18 Вони сказали: "Ану вчинімо змову проти Єремії, бо й без священика закон не пропаде, ані порада без мудрого, ані слово без пророка. Нумо лишень, побиймо його власною його мовою, присікаймося до кожного його слова!"

19 Згляньсь, Господи, надо мною! Послухай, що мої противники говорять.
20 Чи личить злом за добро платити? Вони ж мені копають яму. Згадай, як я стояв перед тобою, благавши добра їм, щоб відвернути від них гнів твій.
21 Віддай же за те синів їхніх на голоднечу, під меч видай самих їх. Жінки їхні нехай стануть бездітними й удовами! Мужі їхні нехай помруть мором, а юнаки їхні хай від меча в бою поляжуть.
22 З хат їхніх хай лемент лунає, коли ти зненацька наведеш на них ватагу; вони бо копають яму, щоб мене впіймати, і розставляють потай сіті на мої ноги.
23 Ти ж, Господи, знаєш усі їхні смертельні задуми проти мене. Не прости їхньої несправедливости і не змивай з-перед твого обличчя гріха їхнього. Нехай вони поваляться перед тобою, а й знищ їх у час гніву твого.